

[Knud Østergaard.]

Andresen lægger navn — om end ikke i dag tale — til det forslag, som foreligger fra socialdemokratiets side. Jeg har det indtryk, at ånden er Esaus, men røsten er Jacobs. Jeg tror ikke, at hr. Kaj Andresen står bag det. Når jeg siger, at jeg ikke tror det, så tager jeg udgangspunkt i de udtalelser, som tidligere er kommet fra hr. Kaj Andresens side. Under debatten den 26. januar 1966 under forhandling om boligministerens redegørelse står der i Folketingstidende 1965-66, sp. 3136 — og det er hr. Kaj Andresen, der taler —:

„Det sociale byggeri får fra det offentlige en rentesikring, der for 12.000 lejligheders vedkommende årligt betyder langtidspanlægningens fordele med sikkerhed for lejefastsættelse på grundlag af en 6½ pct.s effektiv rente. Der sikres en social, familiepolitisk boligsikringsordning, hvor familiens størrelse og hvor indkomstens højde i langt højere grad end efter de bestemmelser, der gælder i de nuværende tilskudsordninger, sikrer de sociale hensyn på hele boligområdet.“

Og så kommer det:

„Vilkårene for en 8 års periode er lagt i faste rammer, . . .“

Dermed siger hr. Kaj Andresen nøje, hvad antallet af rentesikrede boliger skal være inden for den periode, som boligforliget gælder.

Jeg må sige, at det er en skuffelse. Det er et selvstændigt forslag, som vi vil stemme ned, idet vi opretholder det forslag, som foreligger fra boligministeren. Vi gør det, som jeg har sagt tidligere, med blødende hjerte, men det må jo, når man vil have frihed fra socialdemokratiets side, også betyde frihed fra det konservative folkepartis side — en frihed, som vi vil vide at benytte.

Jeg skal til slut sige, at de rosende bemærkninger, som hr. Helge Nielsen fremsatte om saneringslovene som helhed, deler jeg ganske. Jeg kan tilslutte mig udtrykket verdens allerbedste saneringslov, men jeg håber, at når den nu har fået en så fin betegnelse, så vil der komme helt anderledes gang i saneringen, end der kom under den bedste saneringslov.

Med disse bemærkninger vil jeg for mit partis vedkommende anbefale, at man

stemmer for de af ministeren stillede og af udvalget eller udvalgets flertal tiltrådte ændringsforslag, og at man stemmer imod de 5 øvrige ændringsforslag, som foreligger, de 2 fra socialdemokratiet og SF og de 3 fra socialistisk folkeparti.

Ib Thyregod: Et omfattende kompleks af lovforslag står nu foran gennemførelse. De vigtigste af de 6 lovforslag, som vi i dag behandler, og som nu skal gennemføres, er efter min opfattelse de 3 lovforslag, der særlig angår saneringen.

Saneringsproblemet, som er et af vore største sociale og menneskelige problemer, måske det største, er et af de mange vanskelige problemer, som vi har overtaget, som vi har arvet fra den tidligere regering, der i en række år forholdt sig afventende, selv om saneringsaktiviteten efter den dagældende lov var yderst begrænset.

Som jeg nævnte ved første behandling, har saneringsloven af 1959 næsten ingen virkning haft på grund af passivitet fra kommunernes side og navnlig — og især — fra Københavns kommunes side, hvor langt det største saneringsproblem findes. Antallet af saneringsmodne lejligheder steg i stedet for at falde i den nu snart 10-årige periode, hvor målsætningen efter saneringsloven var 2.000 lejligheder om året, og de beløb, der efter loven skulle hensættes på finansloven, blev ikke eller kun i yderst begrænset omfang anvendt til saneringsformål. Det var situationen efter den nugældende lov, som er blevet betegnet som den bedste saneringslov.

Det var derfor ligesom jordlovgivningen en meget vigtig opgave, regeringen stod over for ved gennemførelse af en ny saneringslovgivning, og denne reform er nu ved at blive opfyldt.

Som jeg har fremhævet det tidligere, finder jeg, at de 3 lovforslag vedrørende sanering, som er fremsat af boligministeren, med de ændringsforslag, som er stillet under udvalgsbehandlingen, danner et virkelig godt grundlag for en effektiv saneringsindsats omfattende 3.000-4.000 lejligheder årligt og måske senere et stigende antal, så vi på denne måde kan se en afslutning på denne skamlet på København og enkelte andre byområder.

Jeg tror navnlig, at saneringsselskaberne